

- Tā kā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Direktīva 2009/103/EK par civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību pamatlietai nav piemērojama laikā,
- tā kā Padomes 1972. gada 24. aprīļa Direktīva 72/166/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un attiecībā uz kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvu 2005/14/EK, Padomes 1983. gada 30. decembra Direktīva 84/5/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu, kas grozīta ar Direktīvu 2005/14, un Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 16. maija Direktīva 2000/26/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu lietošanas civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu, ar kuru tiek grozītas Padomes Direktīvas 73/239/EEK un 88/357/EEK, šim strīdam nav piemērojamas *ratione materiae* un tādējādi
- arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants, ja nav īstenotas Savienības tiesības tās 51. panta 1. punkta izpratnē, nav piemērojams minētajam strīdam,

minētās direktīvas un Hartas 47. pants ir interpretējami tādējādi, ka tie šajā gadījumā pieļauj sekas, kas izriet no iesniedzējtiesas judikatūras, saskaņā ar kuru Lietuvas Republikos transporto priemontu draudīgu biuras (Lietuvas Transportlīdzekļu apdrošināšanas birojs) saistībā ar regresa prasību ir jāiesniedz pierādījumi par visiem apstākļiem, kas pierāda atbildētāju pamatlietā civiltiesisko atbildību par 2006. gada 20. jūlijā notikušo ceļu satiksmes negadījumu.

⁽¹⁾ OV C 27, 25.1.2016.

Tiesas (virspalāta) 2017. gada 13. jūnija spriedums (High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – The Queen, pēc The Gibraltar Betting and Gaming Association Limited lūguma/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Her Majesty's Treasury

(Lieta C-591/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 355. panta 3. punkts — Gibraltāra statuss — LESD 56. pants — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Pilnībā iekšēja situācija — Nepieņemamība

(2017/C 277/08)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court)

Pamatlietas puses

Prasītāja: The Queen, pēc The Gibraltar Betting and Gaming Association Limited lūguma

Atbildētāji: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Her Majesty's Treasury

Rezolutīvā daļa:

LESD 355. panta 3. punkts, to lasot kopsakarā ar LESD 56. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka pakalpojumu sniegšana, ko Gibraltārā reģistrēti uzņēmumi veic par labu personām, kuras ir Apvienotās Karalistes rezidentes, no Savienības tiesību viedokļa ir tāda situācija, kurā visi tās elementi ir saistīti tikai ar vienu dalībvalsti.

⁽¹⁾ OV C 27, 25.1.2016.